

УКРАЇНА ТА СВІТ ПІД ВПЛИВОМ ВИКЛИКІВ СЬОГОДЕННЯ

Колективна монографія

УДК 009:3(082)
У45

У45 **Україна та світ під впливом викликів сьогодення:** кол. моногр. –
Харків: СГ НТМ «Новий курс», 2023. – 238 с.

ISBN 978-617-7886-45-6

Рецензенти

Штулер Ірина Юрївна,
доктор економічних наук, професор,
перший проректор ВНЗ «Національна академія управління»

Погорїла Світлана Григорївна,
кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри славїстичної філології,
педагогіки і методики викладання
Білоцерківського національного аграрного університету

Харченко Артем Вікторович,
кандидат історичних наук, доцент,
доцент кафедри мистецької освіти та гуманітарних дисциплін
Харківського національного університету мистецтв
імені І. П. Котляревського

*Рекомендовано до друку редакційною колегією
Соціально-гуманітарної науково-творчої майстерні «Новий курс»
(протокол № 10-мн від 28.06.2023)*

Колективна монографія присвячена актуальним питанням трансформації суспільних відносин в Україні та світі під впливом викликів сьогодення. Досліджуються сучасні проблеми в сфері педагогіки, соціології, філософії, психології, соціальних комунікацій, фізичної культури, рекреації, мистецтвознавства, культурології, філології, історії, економіки, маркетингу, менеджменту, державного управління, політики, юриспруденції, національної та цивільної безпеки. Монографія буде корисною науковцям, викладачам, здобувачам вищої освіти, а також широкому колу осіб, які цікавляться питаннями сучасного розвитку суспільства.

ISBN 978-617-7886-45-6

© СГ НТМ «Новий курс», 2023
© Автори, 2023

Розділ другий

Економіка, національне та світове господарство, маркетинг, менеджмент

Захаркіна Людмила Сергіївна
Кандидат економічних наук, доцент
Сумський державний університет
Шевченко Денис Сергійович
Сумський державний університет

2.1. Вплив цифровізаційних процесів в економіці на реалізацію можливостей сучасного бізнесу

Нестабільність та мінливість зовнішнього середовища, висока швидкість і безперервність технологічних змін, нові наукові відкриття, які здавалися неможливими у ХХ ст., стали частиною повсякденного життя суспільства та бізнесу незалежно від його масштабу, сфери діяльності та територіальної локації. Починаючи з 2010 р. головною рушійною силою найважливіших технологічних, соціально-економічних та екологічних перетворень у світі стає Четверта промислова революція та пов'язані з нею технології. Тема цифрової трансформації увійшла в стратегічний порядок більшості великих корпорацій, а пандемія коронавірусної інфекції COVID-19 надала додатковий імпульс проектам цифровізації в сегменті середнього та малого бізнесу.

Згідно з п. 6.2 Економічної стратегії України 2030, розробленої Українським інститутом майбутнього, «Цифрова економіка – це тип економіки, де ключовими факторами (засобами) виробництва є цифрові дані: числові, текстові тощо. Їх використання як ресурсу дає змогу істотно підвищити ефективність, продуктивність, цінність послуг та товарів, побудувати цифрове суспільство. Цифрова економіка охоплює бізнес у всіх галузях економічної діяльності, тобто не тільки в секторі інформації та телекомунікацій, а й у базових галузях промисловості, в сільському господарстві, будівництві тощо» [1].

Цифрова економіка означає економічну діяльність, яка є результатом мільярдів щоденних онлайн-з'єднань між людьми, компаніями, пристроями, даними та процесами. Вона охоплює виробництво, розповсюдження та споживання товарів і послуг за допомогою Інтернету та інших цифрових технологій.

По суті, цифрова економіка ґрунтується на використанні цифрових технологій, таких як Інтернет, хмарні обчислення, штучний інтелект, блокчейн та Інтернет речей (IoT), для створення нових продуктів і послуг, оптимізації бізнес-процесів і об'єднувати людей і компанії по всьому світу новими та інноваційними способами. Вона характеризується швидкими

інноваціями, руйнуванням традиційних бізнес-моделей і створенням нових ринків і можливостей.

Цифрова економіка змінила багато галузей, зокрема роздрібну торгівлю, фінанси, розваги та охорону здоров'я, і створила нові бізнес-моделі, такі як електронна комерція, платформи економіки спільного використання та послуги на основі передплати. Це також спричинило нові виклики, такі як ризики кібербезпеки, проблеми з конфіденційністю даних і необхідність перекваліфікації та підвищення кваліфікації робочої сили для адаптації до нових технологій і посад.

Розвиток бізнесу у цифровій економіці базується на інтеграції цифрових технологій у всі його аспекти, починаючи з виробництва та закінчуючи продажем. Це включає автоматизацію процесів, використання штучного інтелекту, інтернет речей та інших сучасних технологій, які дозволяють покращити ефективність та продуктивність бізнесу.

Дослідженню процесів розвитку бізнесу в умовах цифрової економіки присвячують свої роботи все більше вітчизняних та закордонних науковців та практиків. Так, Ю. Нікітін та О. Кульчицький на основі узагальнення підходів до визначення понять «цифровий бізнес», «цифрове підприємство» уточнюють визначення «цифрової трансформації», як необхідної передумови розвитку бізнесу в рамках технологій Індустрії 4.0 [2]. Наслідки впливу цифрових технологій на різні види ділової активності компаній та зміну їхніх бізнес-моделей розглядає в своїй роботі Р. Лісова [3]. Вплив цифрових трансформацій на показники ринкової вартості компаній досліджують Г. Дергачова та Я. Колешня [5]. Також значну увагу вони приділяють опису ключових технологій, використання яких є базою для цифрової трансформації бізнесу. Логічну послідовність процесів впровадження диджитал-технологій на підприємстві аналізують К. Багацька та А. Гейдор [6]. Автори доходять висновку про необхідність синергетичної взаємодії держави і бізнесу в диджиталізації бізнес-процесів. Також значну увагу розгляду різних аспектів цифровізації бізнес процесів приділяють М. Кулинич [7], О. Гудзь, С. Федонін [8], Л. Лазебник [9], М. Устенко, А. Руських [10], К. Фомичев [11] та інші дослідники.

Цифровізація пропонує бізнесам більше можливостей для покращення своїх процесів та збільшення прибутку. Зокрема, цифрові технології можуть допомогти бізнесам:

- автоматизувати рутинні завдання, що дозволяє співробітникам ефективно використовувати свій час і збільшує точність і швидкість роботи;
- поліпшити взаємодію з клієнтами, надаючи їм більш зручний та персоналізований сервіс;
- оптимізувати бізнес-процеси та збільшити продуктивність;
- поліпшити управління ризиками, знизити витрати та підвищити якість продукції чи послуг;
- збільшити конкурентоспроможність підприємства на ринку.

Однак, щоб впровадити цифрові технології у бізнес, необхідно інвестувати у відповідну інфраструктуру, процеси та персонал. Можливо, потрібно змінити бізнес-модель, щоб адаптуватися до нових технологій. Крім того, цифровізація може спричинити зміну вимог до кадрової політики, наприклад, найм ІТ-фахівців та розробників. В цілому, цифровізація бізнесу може призвести до суттєвих покращень у продуктивності, управлінні та конкурентоспроможності. Разом з тим, успішна цифровізація потребує комплексного підходу та сильного лідерства, щоб здійснити перехід до нової цифрової економіки.

«Існують два сценарії розвитку цифрової економіки України залежно від оцінки критичності та необхідності здійснення швидких та глибоких змін у традиційному економічному укладі: інерційний (еволюційний) та цільовий (форсований). У разі реалізації інерційного сценарію українська економіка залишиться неефективною, триватиме трудова міграція та «відтік мізків», українська продукція програє конкуренцію на зовнішніх ринках . Україна залишиться на задвірках цивілізації . Цільовий (форсований) сценарій передбачає перехід української економіки до цифрової за 3-5 років. За реалізації форсованого сценарію Україна до 2030Е стане європейським лідером у галузі інновацій та нових технологій, перетвориться на інтелектуальний хаб, де буде створено найпривабливіші в регіоні умови для розвитку потенціалу людей» [1].

Найважливішою складовою є мотивація та цілі інвестування в сучасні цифрові технології. Головною метою існування бізнесу є отримання прибутку, а також створення додаткової вартості, таким чином, закономірним висновком мотивації інвестицій у цифрові технології є максимізація прибутку.

Цифровізація останніми роками активно впроваджується життя нашого суспільства та бізнесу. Нині є мало професій, які пов'язані з використанням інформаційно-комунікаційних технологій. Активно ведеться підготовка кадрів до роботи на нових умовах. З'являються портали, які дають змогу оформити документи в електронному вигляді, розвивається електронна торгівля. Безумовно, у різних країнах цифрова економіка розвинена більшою чи меншою мірою. Для комплексної характеристики її розвитку різні міжнародні організації розраховують і публікують індекси, що дозволяє проводити зіставлення на світовому рівні.

Одним з таких показників, що дозволяє оцінити рівень цифровізації, є Індекс цифрової економіки та суспільства (DESI), що щорічно визначається Європейською комісією для країн ЄС [12] (рис. 1).

Визначення даного індексу враховує чотири складові: рівень цифрових навичок, рівень цифрової інфраструктури, інтеграція цифрових технологій та рівень державних цифрових послуг, які мають однакову питому вагу в загальному результаті.

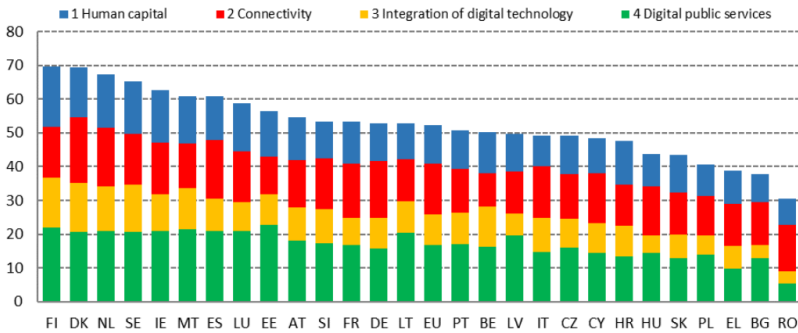

Рис. 1. Індекс цифрової економіки та суспільства (DESI) 2022 р.
Джерело [12]

За результатами дослідження було з'ясовано, що у сфері цифрових навичок лише 54% людей володіють базовими цифровими навичками, тоді як 87% людей користуються Інтернетом принаймні раз на тиждень що на 1% більше, ніж у попередньому році). Разом з тим, мета «Шляху до цифрового десятиліття» передбачає, що у 2030 році як мінімум 80% громадян повинні мати такі цифрові навички. Очікування того, що збільшення використання цифрових інструментів під час пандемії сприятиме розвитку цифрової грамотності, ще не справдилося. Як показують результати досліджень, доступ до Інтернету не гарантує набуття відповідних цифрових навичок та отримання вигод від користування цифровими технологіями і інструментами. Найвищого рівня цифрових навичок досягли Фінляндія, Нідерланди, Ірландія та Швеція, а найменш озброєними цифровими навичками є Румунія та Болгарія. Слід зазначити, що більшість сучасних робочих місць потребують фахівців, саме з такими навичками.

Аналіз розвиненості цифрової інфраструктури показує, що хоча в ЄС є повне покриття основної інфраструктури широкопasmового зв'язку, лише 70% домогосподарств можуть отримати вигоду від фіксованих мереж дуже високої пропускної спроможності (VHCN), які мають потенціал пропонувати гігабітні швидкості, що є збільшенням на 10 процентних пунктів у порівнянні з роком раніше. 50% зараз охоплено оптоволоконними мережами (FTTP), порівняно з 43% минулого року. Незважаючи на певний загальний прогрес у 2021 році, у багатьох державах-членах зберігається значний розрив між містом і селом. У той час як Мальта, Люксембург, Данія, Іспанія, Латвія, Нідерланди та Португалія є найбільш просунутими державами-членами за загальним покриттям VHCN (усі з охопленими понад 90% будинків), навпаки, у Греції лише 1 з 5 домогосподарств має доступ до VHCN. Покриття 5G населених пунктів суттєво зросло до 66% у 2021 році порівняно з 14% у

попередньому році, досягнувши дуже високого рівня в таких країнах, як Італія, Данія, Нідерланди та Німеччина. Однак, залежно від використовуваних діапазонів спектру, рівні продуктивності відрізняються щодо швидкості та ємності. «Шлях до цифрового десятиліття» встановлює мету, згідно з якою до 2030 року всі кінцеві користувачі в фіксованому місці (наприклад, домогосподарства та підприємства) повинні бути покриті гігабітною мережею, а всі населені пункти – бездротовими високошвидкісними мережами наступного покоління. щонайменше еквівалентна продуктивність 5G.

Що стосується інтеграції цифрових технологій, останні дані показують, що у 2021 році лише 55% малих і середніх підприємств мають принаймні базовий рівень впровадження цифрових технологій із значними відмінностями між державами-членами (від 86% у Швеції та 82% у Фінляндії), до 25% у Болгарії та 22% у Румунії). Щоб досягти мети «Цифрового десятиліття», щонайменше 90% малих і середніх підприємств у ЄС повинні мати базовий рівень цифрової інтенсивності до 2030 року. Базова цифрова інтенсивність означає, що підприємство використовує принаймні 4 із 12 вибраних цифрових технологій (наприклад, використання хмари, програмне забезпечення для планування ресурсів підприємства, штучний інтелект, соціальні мережі та онлайн-продажі).

Дані свідчать про те, що бізнеси стають все більш і більш цифровими, але використання передових цифрових технологій залишається низьким і змінюється залежно від розглянутої технології. У той час як використання хмарних обчислень охопило 34% підприємств ЄС у 2021 році, застосування аналітики великих даних і технологій штучного інтелекту залишається значно обмеженим: лише 8% підприємств ЄС використовували штучний інтелект (у 2021 році) і 14% великих даних (у 2020 році). Згідно з політичною угодою щодо «Шляху до цифрового десятиліття», принаймні 75% компаній мають перейти на технології ШІ, хмари або великих даних до 2030 року.

DESI відстежує публічні онлайн-послуги, виставляючи оцінки державам-членам щодо того, чи можливо виконати кожен крок ключових послуг повністю онлайн. У 2021 році оцінки якості досягли 75 зі 100 для цифрових державних послуг для громадян і 82 зі 100 для підприємств. Естонія, Фінляндія, Мальта та Нідерланди мають найвищі бали для цифрових державних послуг у DESI, тоді як Румунія та Греція мають найнижчі. Пропозиція «Шлях до цифрового десятиліття» встановлює мету, згідно з якою до 2030 року всі ключові державні послуги для громадян і бізнесу повинні бути повністю онлайн-послугами.

Провідним напрямком цифровізації економіки в усьому світі є впровадження інноваційних бізнес-моделей. Інноваційні бізнес-моделі постійно з'являються в різних галузях: освіті, охороні здоров'я, енергетиці, банківській системі, ринку праці, логістиці та ін. Відповідно, в цифровій економіці значно знижуються бар'єри для входу на ринок нових гравців і

скорочуються витрати на відкриття нового бізнесу через відсутність необхідності фінансових вкладень у фізичні об'єкти. Проте слід враховувати проблеми створення інноваційних стартапів, необхідні розвитку цифрової економіки, включаючи брак приватного інвестиційного капіталу і високу вартість компетентного персоналу.

Одним із найчастіше використовуваних інтегральних показників у сфері цифровізації державного управління є Індекс розвитку цифрового уряду (EGDI), що розраховується ООН кожні 2 роки для всіх 193 країн – членів організації. Вперше Індекс було розраховано 2001 року. Індекс заснований на використанні як показників, що ґрунтуються на оцінці національних веб-сайтів, так і статистичних показників, що характеризують участь країни в інформаційному суспільстві, без яких ефект від розвитку електронного уряду був би обмежений. До складу індексу з рівною питомою вагою включено три компоненти:

- індекс онлайн-послуг (онлайн-обслуговування);
- індекс телекомунікаційної інфраструктури;
- індекс людського капіталу.

Склад показників, що використовуються при розрахунку кожного з представлених індексів, змінюється з часом з метою забезпечення обліку сучасних цифрових технологій. В таблиці 1 наведено перелік країн-лідерів за значенням індексу розвитку цифрового уряду (EGDI) за даними 2022 року [13].

Таблиця 1

Країни-лідери за значенням індексу EGDI [13]

Country name	Rating class	Region	OSI	HCI	TII	EGDI (2022)	EGDI (2020)
Denmark	VH	Europe	0.9797	0.9559	0.9795	0.9717	0.9758
Finland	VH	Europe	0.9833	0.9640	0.9127	0.9533	0.9452
Republic of Korea	VH	Asia	0.9826	0.9087	0.9674	0.9529	0.9560
New Zealand	VH	Oceania	0.9579	0.9823	0.8896	0.9432	0.9339
Sweden	VH	Europe	0.9002	0.9649	0.9580	0.9410	0.9365
Iceland	VH	Europe	0.8867	0.9657	0.9705	0.9410	0.9101
Australia	VH	Oceania	0.9380	1.0000	0.8836	0.9405	0.9432
Estonia	VH	Europe	1.0000	0.9231	0.8949	0.9393	0.9473
Netherlands	VH	Europe	0.9026	0.9506	0.9620	0.9384	0.9228
United States of America	VH	Americas	0.9304	0.9276	0.8874	0.9151	0.9297
United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland	VH	Europe	0.8859	0.9369	0.9186	0.9138	0.9358
Singapore	VH	Asia	0.9620	0.9021	0.8758	0.9133	0.9150
United Arab Emirates	VH	Asia	0.9014	0.8711	0.9306	0.9010	0.8555
Japan	VH	Asia	0.9094	0.8765	0.9147	0.9002	0.8989
Malta	VH	Europe	0.8849	0.8734	0.9245	0.8943	0.8547

Дані опитування 2022 року показують, що всі 15 країн у рейтинговому класі мають національну стратегію розвитку цифровізації суспільства. Уряди публікують інформацію про врахування голосів людей у розробці політики, із запровадженням конкретних заходів електронної

участі для вразливих груп. Країни з вищим рейтинговим класом або розширюють можливості своїх громадян через інвестиції в підвищення цифрової грамотності та компетенції, або стимулюють активізацію інклюзивних практик, встановлюючи стандарти щодо того, як уряд і партнери з державного, приватного та добровільного секторів повинні максимізувати доступність цифрових послуг.

Наявність світового інтересу до проблем цифровізації економічних процесів можна проаналізувати за допомогою програмного продукту GoogleTrends, який визначає рівень пошукової активності в мережі Інтернет щодо даних питань. В якості критеріїв пошуку були задані словосполучення «Digital technologies», «Electronic business», «Digitization of business». Ці словосполучення є ключовими словами за тематикою цифровізації економічних процесів. Результат аналізу наведено на рисунку 2.

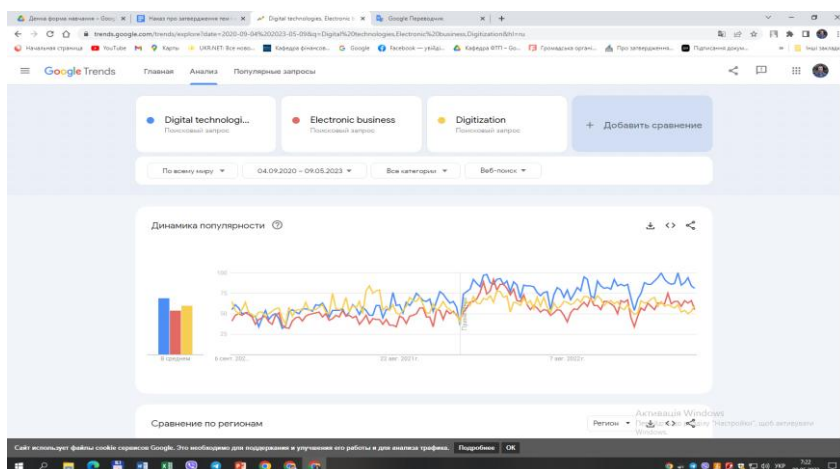

Рис. 2. Аналіз рівня пошукових запитів [авторська розробка]

Таким чином, з рисунку видно що рівень наукового інтересу до питань цифровізації економіки та застосування цифрових інформаційних технологій в бізнесі є доволі значним і має тенденцію до зростання.

Цифровізація економіки – це сфера, яка швидко розвивається, і яка трансформує спосіб роботи бізнесу та взаємодію людей з економікою. Як модель мови штучного інтелекту, у мене немає особистих інтересів чи думок, але я можу надати вам деякі ідеї щодо проблем, пов'язаних із цифровізацією економіки.

Одним із головних викликів цифровізації є необхідність адаптації бізнесу до нових технологій і бізнес-моделей. Це вимагає значних інвестицій у нову інфраструктуру, програмне забезпечення та навчання співробітників, що може бути важко для малих підприємств або

підприємств з обмеженими ресурсами. Крім того, швидкі темпи технологічних змін можуть ускладнити підприємствам не відставати від них і залишатися конкурентоспроможними.

Ще одним викликом є питання безпеки та конфіденційності даних. Оскільки більше даних збирається та зберігається в цифровому вигляді, зростає ризик витоку даних і кібератак. Це може призвести до значної фінансової та репутаційної шкоди для бізнесу та може підірвати довіру споживачів до цифрових послуг.

Цифровізація економіки також може мати наслідки для зайнятості. Автоматизація та штучний інтелект замінюють одні робочі місця, водночас створюючи нові можливості в інших сферах. Однак це може створити невпевненість і занепокоєння для працівників, яким, можливо, знадобиться перекваліфікуватися або отримати нові навички, щоб залишатися актуальними в робочій силі.

Нарешті, існує ризик того, що оцифрування може посилити існуючу нерівність. Доступ до цифрових послуг та інфраструктури не є універсальним, і ті, хто вже перебуває в не вигідному становищі, можуть бути ще більше маргіналізовані, якщо не зможуть повноцінно брати участь у цифровій економіці.

Загалом цифровізація економіки створює як можливості, так і проблеми. Хоча він має потенціал для стимулювання інновацій та економічного зростання, він також вимагає ретельного розгляду соціальних та економічних наслідків, а також інвестицій в інфраструктуру, навички та безпеку.

Матеріал підготовлено за результатами дослідження, що фінансується за рахунок бюджетних коштів МОН України «Цифровізація та прозорість публічних, корпоративних та особистих фінансів: вплив на інноваційний розвиток та національну безпеку» (реєстраційний номер: 0122U000774).

Джерела

1. Україна 2030E – країна з розвинутою цифровою економікою. URL: <https://strategy.uifuture.org/kraina-z-rozvinutoyu-cifrovoyu-ekonomikoyu.html>
2. Нікітін Ю. О., Кульчицький О. І. Цифрова парадигма як основа визначень: цифровий бізнес, цифрове підприємство, цифрова трансформація. *Маркетинг і цифрові технології*. 2019. № 4. С. 77-87.
3. Лісова Р. М. Цифрова трансформація та стратегічне управління бізнес-моделями. *Сучасний менеджмент: тенденції, проблеми та перспективи розвитку: тези доповідей учасників V Міжнародної науково-практичної конференції молодих вчених і студентів*. Дніпро, 23 квітня 2020 р. Дніпро: Університет імені Альфреда Нобеля, 2020. С. 88-90.
4. Дергачова Г. М., Колешня Я. О. Цифрова трансформація бізнесу: сутність, ознаки, вимоги та технології. *Економічний вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут»*. 2020. № 17. С. 280-290.
5. Дергачова Г. М., Колешня Я. О. Цифрова трансформація бізнесу: сутність, ознаки, вимоги та технології. *Економічний вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут»*. 2020. № 17. С. 280-290.
6. Багацька К., Геїдюр А. Бізнес-процеси в умовах диджиталізації економіки. *Вісник КНТЕУ*. 2019. № 5. С. 23-32.
7. Кулинич М. Б. Цифрова трансформація вітчизняних підприємств в сучасних умовах. *Економіка, управління та адміністрування*. № 3(89). 2019. С. 8-15.
8. Гудзь О., Федюнін С. Диджиталізація як конкурентна перевага підприємств. *Економіка. Менеджмент. Бізнес*. 2019. №3(29), С. 18-24. URL: <http://journals.dut.edu.ua/index.php/emb/article/view/2215>.

9. Лазебник Л. Діджиталізація економічних відносин як фактор удосконалення бізнес-процесів підприємства. *Економічний вісник. Серія: фінанси, облік, оподаткування*. 2018. Вип. № 2. С. 69-74.
10. Устенко М., Руських А. Діджиталізація: основа конкурентоспроможності підприємства в реаліях цифрової економіки. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2019. Вип. № 68. С. 181-192.
11. Фомичев К. Go digital or die: Діджиталізація бізнесу, як неминучість. URL: <http://www.nand.ua/professional-information-and-library/20565/>
12. European Commission. (2022). The Digital Economy and Society Index (DESI). Retrieved from: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/desi>.
13. E-Government Survey (2022). The Future of Digital Government. URL: <https://desapublications.un.org/sites/default/files/publications/2022-09/Web%20version%20E-Government%202022.pdf>.

Гнилянська Ольга Василівна

Кандидат економічних наук, доцент

Львівський торговельно-економічний університет

2.2. Економічні ризики та можливості управління корпоративною соціальною відповідальністю

Корпоративна соціальна відповідальність (КСВ) стає все більш важливою для сучасних підприємств у світі, де споживачі та зацікавлені сторони все більше вимагають від підприємств етичної поведінки, стійкого розвитку та внесення позитивного впливу на суспільство та навколишнє середовище. Однак, впровадження КСВ також може ставити підприємства перед ризикоманітними економічними ризиками та викликами.

Цей дослідницький проєкт спрямований на виявлення економічних ризиків та можливостей управління корпоративною соціальною відповідальністю. Ми оглянемо ключові аспекти, пов'язані з впровадженням КСВ, щоб краще зрозуміти, як підприємства можуть мінімізувати ризики та одночасно використовувати ці можливості для досягнення економічних переваг.

Дослідження буде зосереджене на ідентифікації можливих негативних наслідків впровадження КСВ, таких як збільшення витрат, потенційний вплив на прибутковість та фінансову стійкість підприємства. Будуть проаналізовані ризики, пов'язані зі змінами у споживацькому попиті, правових вимогах та репутаційних аспектах. Дослідження також виявить можливості, які виникають з впровадженням КСВ, такі як поліпшення стосунків зі зацікавленими сторонами, залучення нових клієнтів та збільшення конкурентоспроможності.

Окрім того, буде проведено аналіз впливу КСВ на фінансові показники підприємств, що дозволить оцінити, наскільки ефективно впровадження КСВ сприяє покращенню фінансових результатів та довгостроковій стійкості підприємства.

Результати цього дослідження допоможуть підприємствам зрозуміти економічну сторону КСВ і розробити стратегії управління, що дозволять мінімізувати ризики та використовувати можливості, які випливають з впровадження цінностей соціальної відповідальності. Дане дослідження буде служити як орієнтир для підприємств, щоб досягти

Наукове видання

Galina Palamarchuk, Борейко Галина Дмитрівна,
Гнилянська Ольга Василівна, Гордієнко Вікторія Володимирівна,
Горпинюк Оксана Петрівна, Заполовський Микола Володимирович,
Захаркіна Людмила Сергіївна, Ковтунік Інна Іванівна,
Козар Юрій Юрійович, Матюшок Юлія Іванівна,
Навроцька Віра Вячеславівна, Назаренко Марина Олександрівна,
Попова Ганна Юріївна, Сивохоп Едуард Миколайович,
Стефанович Іван Станіславович, Стефанович Павло Іванович,
Стеца Наталія Володимирівна, Сук Олена Євгеніївна,
Чаплигін Олександр Костянтинович, Чистіліна Тетяна Олександрівна,
Шевченко Денис Сергійович, Юрчук Людмила Василівна,
Ярмак Тетяна Василівна.

Україна та світ
під впливом викликів сьогодення

Колективна монографія

Видання українською та англійською мовами

Формат 60x84/16. Гарнітура Times New Roman. Друк. арк. – 15,25.

Видавець СГ НТМ «Новий курс»
Вул. Манізера, 3, м. Харків, 61002, Україна
Тел.: 097-044-03-09, e-mail: nr1989@ukr.net

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру
видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів видавничої продукції:
серія ДК № 6392 від 07.09.2018.

Свідоцтво про державну реєстрацію інформаційного агентства як суб'єкта
інформаційної діяльності КВ №894-716Р від 16.08.2022.